Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 168 (1168) ♦ Четвер, 7 вересня 1995 року ♦ Ціна договірна

Раніше нам лише поріг показували, а нині – двері відчинили

Україна отримує рекомендацію до Ради Європи

5 вересня на засіданні Бюро Парламентської Асамблеї Ради Європи в Парижі консенсусом прийнято рішення про включення до порядку денного вересневої сесії Парламентської Асамблеї питання про рекомендацію України до вступу в цю організацію. Проект порядку денного сесії передбачає, що розгляд питання про Україну відбудеться 26 вересня.

Рішення про рекомендацію щодо вступу України до цієї найстарішої авторитетної політичної організації Європи стало результатом активної, цілеспрямованої роботи керівництва нашої держави, органів як виконавчої, так і законодавчої влади. Значною мірою на позитивне вирішення цього питання вплинуло досягнення політичної домовленості між різними гілками влади у формі Конституційного Договору. Вагомим кроком у напрямку повноправного членства України в Раді Європи став лист Президента України, Голови Верховної Ради України та Прем'єр-міністра України керівництву Ради Європи, де містилася вичерпна інформація про стан та перспективи розвитку конституційно-правових перетворень в нашій державі.

В разі ухвалення Парламентською Асамблеєю позитивного рішення 9 листопада Комітет Міністрів Ради Європи має остаточно його затвердити. Це означатиме визнання міжнародним співтовариством досягнень нашої держави в розвитку демократичного суспільства.

До нас приїдуть представники «сімки»

8 серпня цього року Президент України надіслав листи керівникам країн «Великої сімки», де були висловлені пропозиції української сторони щодо подальшого співробітництва у розв'язанні проблем виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС. В них відзначалась також стурбованість відсутністю з боку країн «сімки» конкретних кроків щодо надання Україні допомоги у вирішенні зазначеного комплексу проблем.

Відповідно до інформації, яка надійшла до зовнішньополітичного відомства нашої держави, офіційні кола країн «Великої сімки» оцінили звернення Леоніда Кучми як конструктивне й позитивно відгукнулися на ініціативу України щодо проведення у Києві зустрічі представників України та країн «сімки» з цього комплексу питань. Країни «сімки» будуть представлені на ній рівнем відповідальних експертів. Делегацію України під час переговорів очолить міністр охорони природного середовища та ядерної безпеки Юрій Костенко.

Згідно з попередньою домовленістю ця зустріч планується на 25 вересня. Загалом же пропонується проведення 2—3 зустрічей (у вересні — жовтні — листопаді). Їх метою стане розробка до першого зимового місяця цього року загального плану дій не лише для ЧАЕС, а й у цілому для реформування енергетичної галузі України.

"ФІНТРАСТ" нічого вже не дасть

Внаслідок незаконних фінансових операцій кожен восьмий громадянин країни постраждав

Очевидці розповідають, що коли рік тому вкладникам «Фінтрасту» оголосили про його передчасний кінець, багато хто навіть непритомнів. Дехто вклав туди всі свої заощадження в очікуванні солідних дивідендів. Проте, на жаль, надії на краще життя луснули разом із трастом.

(Закінчення на 5-й стор.).

У Генеральній прокуратурі України

У зв'язку з численними скаргами громадян на порушення їхніх прав довірчими товариствами (трастовими компаніями) Генеральна прокуратура України та підвідомчі їй органи перевірили дотримання законності в діяльності цілої низки цих товариств.

(Закінчення на 5-й стор.).

НЕ ПРОПУСТИТИ СВІЙ ШАНС

Для киян, які з різних причин опинилися без роботи, з'явився шанс знайти її. 7 вересня в Палаці культури «Україна» у першій половині дня відбудеться загальноміський ярмарок вакансій. До участі в ньому запрошено підприємства різних форм власності, в тому числі приватні фірми, страхові компанії.

Як повідомили кореспондентові Укрінформу в Київському міському центрі зайнятості, порівняно з попередніми такими заходами, нинішній ярмарок має свої особливості. Головна з них — цільова спрямованість на забезпечення роботою фахівців, які мають відповідну кваліфікацію після закінчення вищого навчального закладу. Це пояснюється тим, що на обліку в службі зайнятості понад 90 відсотків становлять інженерно-технічні працівники.

Не все втрачено і для тих відвідувачів ярмарку, хто не зможе знайти підходящої роботи. Бажаючим запропонують заповнити спеціальну анкету, яка містить перелік даних, необхідних для подальшого пошуку варіантів роботи. Після узагальнення анкет буде створено банк даних на відповідних фахівців. І якщо необхідна заявка надійде в центр зайнятості, то останній проінформує про це своїх клієнтів.

СЕВАСТОПОЛЬ ОТРИМАЄ ДОПОМОГУ

ВІДБУЛАСЬ ЗУСТРІЧ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ З ГЛАВОЮ ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ СЕВАСТОПОЛЯ

Леонід Кучма був детально поінформований про сучасну ситуацію в місті, хід підготовки до зими, забезпечення населення продовольчими та паливно-енергетичними ресурсами. Гостро, зокрема, ставилось питання неплатежів, у тому числі про заборгованість місту з боку Чорноморського флоту, яка лише за комунальні послуги складає понад 700 мільярдів карбованців. Обговорювались також проблеми діяльності української та російської сторін щодо реалізації сочинських домовленостей, що стосуються спільних заходів по розвитку соціальної сфери Севастополя. Президент України доручив відповідним міністерствам та відомствам додатково проаналізувати питання, що обговорювались, та надати практичну допомогу держадміністрації міста в їх вирішенні.

Коментар

Прийшла осінь і виріс гриб. Ядерний

Те, про що так багато говорили політики, «зелені» та журналісти, нарешті сталося. У ніч на 6 вересня о 23.30 за паризьким часом Франція розпочала ядерні випробування, здійснивши перший вибух на атолі Муруроа в Тихому океані.

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

Указ Президента України

Про призначення П.Лазаренка Першим віце-прем'єр-міністром України

Призначити ЛАЗАРЕНКА Павла Івановича Першим віце-прем'єр-міністром України.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ,
5 вересня 1995 року.

ЛАЗАРЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ — ПЕРШИЙ ВІЦЕ-ПРЕМ'ЄР -МІНІСТР УКРАЇНИ

Народився 23.01.1953 р. у селі Карпівка Широківського району Дніпропетровської області. Українець. Має вищу освіту — закінчив Дніпропетровський сільськогосподарський інститут.

Трудову діяльність розпочав шофером в одному з господарств Дніпропетровщини. Після служби в армії та навчання в інституті працював на керівних посадах агропромислового комплексу. З 1985 по 1990 роки — завідуючий аграрним відділом Дніпропетровського обкому КПУ. Згодом — голова агропромислового комплексу — перший заступник голови виконкому Дніпропетровської обласної Ради народних депутатів. З 1992 року — представник Президента України у Дніпропетровській області. У 1994 році обраний головою Дніпропетровської обласної Ради народних депутатів, народним депутатом України.

У липні 1995 року призначений головою Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Одружений. Виховує трьох дітей шкільного віку.

Прес-служба Президента України — Укрінформ.

● *Київ*

У комісіях Верховної Ради України

Члени Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією зустрілися з членом апарату Комітету з міжнародних стосунків Сенату США пані Єнною Сміт та другим секретарем посольства Еріком Гріном.

Під час зустрічі обговорювалися питання підготовки угоди між Україною та США щодо правової допомоги у боротьбі з організованою злочинністю. Пані Єнна Сміт наголосила, що вони вже підготували свій варіант цього проекту й направили в українські державні установи, які мають відповідати за цю справу.

Американські гості виявили інтерес до створення Національного бюро розслідувань в Україні та підготовки законопроекту по зняттю депутатської недоторканності. На їх думку, саме депутатська недоторканність призводить до корумпованості державного апарату.

Голова Комісії Григорій Омельченко проінформував гостей про законодавчу роботу, що відбувається в Комісії.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

● *Сімферополь*

Відбулося засідання Президії Верховної Ради Криму

Третя сесія Верховної Ради Криму розпочне свою роботу 20 вересня ц.р. у Сімферополі. Таке рішення було прийнято на засіданні Президії Верховної Ради Криму. Згідно з прийнятим Президією рішенням, на третю сесію Кримського парламенту буде винесено більш як 50 питань. Першим для розгляду буде запропоновано питання «Про проект Конституції Республіки Крим». На порядку денному також питання «Про постійне представництво Верховної Ради Криму в Держдумі Федеральних Зборів Російської Федерації», «Про звіт уряду Криму», «Про проект Закону Республіки Крим про Республіканський бюджет Криму на 1996 рік».

На засіданні Президії було прийнято також Звернення до Прем'єр-міністра України Євгена Марчука, в якому висловлюється стурбованість з приводу вилучення з власності Криму ряду здравниць і оздоровчих установ.

У Центрвиборчкомі

Як повідомили кореспонденту Укрінформу у Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України у зв'язку з проведенням 10 грудня 1995 року виборів народних депутатів України у 45 виборчих округах Центральна виборча комісія розглянула заяву та інші документи, подані партією «Міжрегіональний блок реформ». Відповідно до статті 14 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія 1 вересня ц.р. прийняла постанову про реєстрацію партії «Міжрегіональний блок реформ» у зв'язку з її наміром висунути кандидатів для участі у виборах.

Відповідне свідоцтво про реєстрацію голові цієї партії В.ГРИНЬОВУ вручив голова Центральної виборчої комісії І.ЄМЕЦЬ.

Парламентська хроніка

І ВСЕ-ТАКИ Є СЕНСАЦІЯ...

Вечірнє засідання 5 вересня

ПІСЛЯ тривалої перерви головуючий оголосив ряд депутатських запитів і ознайомив народних обранців з листом Бориса Олійника, який надійшов з Парижа. Схоже, це була найбільша — неочікувана — сенсація першого дня роботи сесії. Президія Парламентської Асамблеї Ради Європи консенсусом прийняла рішення заслухати на вересневій сесії питання про рекомендацію Україні на вступ до Ради Європи.

Потім депутати приступили до обговорення організації роботи та порядку денного 4-ї сесії Верховної Ради. Це обговорення показало, що різні політичні сили в нинішньому законодавчому семестрі розв'язуватимуть різні — інколи цілком протилежного змісту — завдання. Кожна фракція, депутатська група, ба, майже кожний депутат обстоювали власне бачення формування порядку денного, інколи всупереч Регламентові, інколи навіть не поцікавившись ступенем готовності того чи того нормативного акта.

«Праві», скажімо, наполегливо прагнули зняти з порядку денного питання про Конституційний суд та Генерального прокурора. Вони вважають, що саме оці питання стануть козирною картою в грі виконавчої влади проти законодавчої. Хоча сам казус довкола особи В.Дацюка засвідчив потребу у вищому судовому органі, який тлумачив би пункти тієї ж таки Конституційної угоди. Тим більше — і на це вже звертали увагу і ряд оглядачів засобів масової інформації, і ряд народних обранців — норми Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування», зокрема щодо призначення і зняття Генерального прокурора, окреслені у різних статтях по-різному.

Інший аргумент, який звучав у залі, також не витримує критики, бо не можна водночас посилатися на Конституцію, з одного боку, а з другого — стверджувати, що її немає. Чи не час уже зрозуміти, що народні депутати — це не факіри, які потрібної миті витягують іншу карту з іншого рукава. Понад те, переконаний: обрання Конституційного суду і долучення його до роботи над Основним Законом, безумовно сприятиме становленню України як правової демократичної держави.

Схоже, саме цим і керувалася більшість народних обранців, які не погодилися з пропозицією представників фракції Народного руху України та депутатської групи «Державність» і все-таки вирішили обрати Конституційний суд та ще раз повернутися до ситуації з Генеральним прокурором.

Більше каменів спотикання не було, якщо не зважати на протест, висловлений керівником депутатської групи «Центр» А.Бутейком, щодо нехтування керівництвом Верховної Ради пропозицій членів цієї групи.

Отже депутати визначилися і з порядком денним, і з організацією роботи четвертої сесії. Окрім того, визначено порядок трансляції сесійних засідань.

Наступне пленарне засідання 12 вересня.

Володимир КОРОЛЮК.

Райрада у місті: соціальний захист

Якби ще й уряд розумів...

КОНТИНГЕНТ відвідувачів райвиконкомів у Луганську останніми роками вочевидь постарів. Раніше такі, як ось ці пенсіонери, далеко не в розкоші, звичайно, але якось та могли прожити на пенсію. Тепер для багатьох ветеранів це просто фізично неможливо. А ще ж у жахливому матеріальному стані — багатодітні матері, інваліди з дитинства, інваліди й ветерани Великої Вітчизняної війни... Тому нині райвиконкоми вважають за свою головну турботу соціально захистити населення. Щодо працевлаштування безробітних, то ці турботи практично перекладено на міськвиконком.

З чотирьох районів Луганська із соціальним захистом населення і використанням трудових ресурсів порівняно найкращі справи в Артемівському. Саме з головою Артемівської райради народних депутатів В. Шаховим я і веду мову про ці проблеми.

— В'ячеславе Михайловичу, чи не здивуються мешканці вашого району, які потребують матеріальної допомоги, прочитавши, що саме вони найбільш соціально захищені в місті?

— Напевне, здивуються. Адже наші успіхи, коли це можна називати успіхами, дуже відносні. Просто підприємства на території нашого району працюють трошки краще, ніж в інших, і це дало можливість нам сформувати більш чи менш міцний бюджет, навіть перевиконувати доходну частину бюджету на сімнадцять відсотків. Щоправда, маємо грошей рівно вдвічі менше, ніж треба. Така ось цифра: раніше Артемівський район давав двадцять п'ять відсотків загального обсягу промислової продукції міста, тепер — аж сорок. І це за того, що й у нас лише три-чотири дні на тиждень працюють заводи імені Пархоменка та імені Артема, ливарно-механічний, меблевий комбінат.

Зайвих грошей немає і в нас. Але ми можемо більше допомагати мешканцям свого району, ніж інші, хоча цього дуже й дуже недостатньо.

— Хто ж до вас звертається по допомогу?

— У нашому районі — більш як тридцять дев'ять тисяч пенсіонерів, яких обслуговують сто п'ятнадцять працівників відділів соціального захисту та соціальної допомоги райвиконкому. Тільки нинішнього року їм видано понад 1,2 мільярда карбованців допомоги. Одержують щомісячну допомогу півтори тисячі матерів-одиначок, інші малозабезпечені громадяни.

— Чи всіх малозабезпечених вам вдається, як кажуть, охопити?

— Ось саме тут виявляється важливість ролі райради, райвиконкому. Ми ближче до конкретних людей, ніж інші Ради у місті. Дійово працює депутатський корпус. Депутатів обрано в районі, вони живуть серед виборців, знають, а коли ні, то прагнуть дізнатися, хто злидарює і не наважується сам звернутися до райвиконкому. А за кожною такою скромною людиною — трагедія. Приміром, щоб купити три тонни вугілля, навіть за пільговими цінами, треба заплатити дванадцять мільйонів карбованців. Пенсіонерові це недоступно, і він взимку просто загине від холоду. Ми взяли значні витрати на себе і завозимо безплатно вугілля тим, хто цього потребує. Або ось ще таке: дві бабусі живуть у старому мергельному будинку, який давно обіцяли знести. Завалилася стіна. Бабусі звернулися до будівельної організації. А та заправила за ремонт з них аж три з половиною мільярда карбованців! Це ж вартість трьох двокімнатних квартир! Втручання райради дуже потрібне.

— В'ячеславе Михайловичу, наче й незручно про це питати. Але доводиться чути від ветеранів Великої Вітчизняної війни, що останнім часом їхнього полку невиправдано прибуло. Забагато і тих, хто одержав такі самі пільги, як вони, не маючи на це права. Як у вас у районі?

— Це гостре питання і для нас. Коли за старою звичкою всіх стригли під один гребінець, прирівняли у пільгах різні категорії учасників війни, кількість цих учасників війни зросла в районі вдвічі. Тільки за два тижні до 50-річчя Великої Перемоги у нас додалося півтори тисячі учасників війни. Для обивателя це з розряду сенсацій. Але це, звичайно ж, не сподобалося тим, хто в сорокові роки був в окопах, ризикував життям, був поранений. До морального чинника додається матеріальний. Ветерани теж розуміють, що маємо вкрай обмежені можливості у наданні їм матеріальної допомоги, тому «поповнення своїх рядів», запізніле, сприймають дуже болісно. Щоб бути максимально справедливим і не наламати дров, ми, коли проводимо якесь торжество чи вручаємо подарунки групі учасників війни, звертаємося по допомогу до районної ради ветеранів. Хоч як дивно, нерідко буває й так, що у цій раді нам кажуть: захід проведемо, а от подарунків не треба, бо той, той і той образяться, що їх обійшли.

Ми, звичайно, намагаємося допомагати всім. Але що тут можна вдіяти? Організували щотижневі благодійні обіди. З настанням зими докладемо максимум зусиль, щоб такі обіди були щоденно. Обстежено 1122 квартири й видано адресну допомогу. Видано дев'ять тисяч талонів на безплатне придбання продовольчих товарів... Хотілося б зробити, щоб допомога була постійна, та все упирається в нестачу коштів.

— Що ж робити?

— Урядові, коли він приймає якесь рішення, треба це рішення й фінансувати. А записувати: «із місцевого бюджету» — не годиться. У нас, як уже казав, бюджет становить половину від потреб, а в інших — ще менше. От і залишається загалом хороше рішення лише на папері. Або ж діє воно частково, коли ми знімаємо, теж з болем, кошти з ремонту зруйнованих доріг, з будівництва і перекидаємо їх на соціальний захист населення. Треба подумати урядові, щоб ціни на комунальні послуги, паливо хоч якось відповідали розмірам пенсій. Куди це годиться, коли плата за газ взимку у приватному будинку вища в півтора рази за пенсію його господарів! Вони просто жодного карбованця за газ не платять. Вимкнути у них газ у люті морози?! У кого ж рука здійметься! Та й не винні вони анітрохи, що не можуть заплатити за газ. Ще — треба підвищити зарплату працівникам соціальних служб, дати їм право на безплатний проїзд у громадському транспорті. Без допомоги уряду, отже, не обійтися.

— В'ячеславе Михайловичу, щоб зменшити на ваших плечах тягар соціальної допомоги, треба багатьох безробітних зробити, так би мовити, «робітними». Як це вдається?

— До 1990 року при райвиконкомі діяло бюро із працевлаштування. Тепер таке бюро є тільки при міськвиконкомі. Тих, хто звертаються по допомогу, направляємо здебільше туди, а самі цим можемо займатися тільки самодіяльно. Тут ось яка цікава тенденція намітилася. Безробіття, вимушені відпустки постійно зростають. Так само незмінно скорочується і кількість тих, хто звертається до бюро з працевлаштування. Ми аналізували причини. З'ясовувалося, що люди, звільнені з одного державного підприємства, не хочуть влаштовуватися на іншому підприємстві, теж державному. На території району — шість тисяч приватних виробництв, величезна кількість тих, хто діє за принципом «купи-продай» і наводнює стихійні й нестихійні ринки. Люди стали покладатися більше на себе, аніж на державу.

— Можливо, цю якість і треба виробляти у наших людей?

— Цілком можливо.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

СКІЛЬКИ МОЖНА ПРО САЛО З САМОГОНОМ? АДЖЕ Є В УКРАЇНІ Й ДЕЩО ІСТОТНІШЕ!

Промовивши спересердя цю фразу, Микола Кононенко, президент Українського і віце-президент Міжнародного науково-технічного товариства приладобудівників і метрологів, не натякав, а наполегливо твердив (поки що у розмові з кореспондентом), що необхідно, нарешті, змінити наш державний імідж.

***УКРАЇНА** була й залишається однією з найпотужніших ракетно-космічних держав світу. І коли за кордоном про наш науково-дослідний, виробничий, навчально-методичний, проектно-конструкторський потенціал вважають за краще мовчати, то, повірте, аж ніяк не через незнання. Якби мали можливість, давно «закопали» б і забули всі наші здобутки. Конкурент — поганий товариш. Та от заради чого ми самі «закопуємо» під мотлохом одвічної меншовартості пам'ять про створену тут, у нас, першу в світі балістичну ракету, про ракети класу «СС», які не мають аналогів, про сотні інших типів ракет, космічних апаратів, супутників?*

Питання не пусте, тим більше, що не так давно у Дніпропетровську відбувся перший Міжнародний симпозіум із салоном-виставкою проектів під загальною назвою «Аерокосмічна індустрія та екологія. Проблеми конверсії й безпеки». Та знову ж таки, ККД інформованості населення про цю важливу подію був майже нульовий. Це й стало приводом для зустрічі з учасником симпозіуму М. Кононенком. До речі, тим самим Кононенком, хто, крім наукових горизонтів, активно розширює горизонти міжнародного спілкування й ділових відносин. У складі експедиції альпіністів — підкорювачів славнозвісних вершин світу він був з прапором України на Фудзі, є членом президентської ради Товариства «Україна — Японія».

А тема нашої сьогоднішньої розмови, нагадую: космос, конверсія, безпека. «Наскільки вона актуальна?» — моє перше запитання до Миколи Олександровича, — адже за безліччю побутових проблем, таких простих, але які водночас згинають народ до землі, здається, що й не до зірок, і не до космосу нині Україні і нам — її громадянам».

— Оце й погано, що нам дедалі більше здається, а слід було б просто знати. І саме знання, досвід, наявні вже розробки у найрізноманітніших галузях, чи то в науці, чи у виробництві, всіляко підтримувати, розвивати. Лише так і знайдемо вихід з лабіринту проблем, які нас оточують.

Що ж до зірок, то ви, либонь, знаєте, відкривають їх люди передусім небайдужі до того, що в них не тільки під ногами, а й над головою. Особисто я щасливий бачити таких людей серед своїх співвітчизників тепер, сьогодні, у цей, як ви кажете, гнітюче важкий час.

Приміром, доцент кафедри кібернетики Київського держуніверситету В'ячеслав Михайлович Лужних та його колеги-вчені, дослідники з Міжнародного інституту глобальної та регіональної безпеки виявилися вельми небайдужими до долі високих технологій, зосереджених у космічній індустрії України. Досягнення, відкриття, рівних яким досі немає у світі, справді треба спрямувати на користь країні, на добробут її громадян. З цією метою, всупереч усім труднощам, і було проведено в Дніпропетровську симпозіум як своєрідний огляд сил і можливостей. Базою стали ВО «Південмаш» і конструкторське бюро «Південне», активну участь взяв Фонд підтримки наукових досліджень у сфері національної безпеки.

— Цікаво, чи привабив цей огляд сил спостерігачів і партнерів з інших країн? У такій ємній і багатоплановій справі, як космічна індустрія, за всіх добрих намірів можливості одиночок довго можуть залишатися на рівні самих лише проектів...

— Так, але ж яких проектів! Здійснення, приміром, телекомунікаційного глобального космічного зв'язку з використанням низьковисотних космічних апаратів дало б можливість усьому людству користатися з новітніх послуг різних видів зв'язку. Ось такий наш уже досить відомий проект «Аріадна». Він увібрав у себе ряд науково-технічних і технологічних програм з виведення на орбіти висотою до 1,5 тисячі кілометрів космічних апаратів нового типу, з формування і підтримання в надійному робочому режимі космічного угруповання з 24—28 супутників, із забезпечення як космічних, так і наземних засобів телекомунікації і багато інших.

Проект вельми привабливий не тільки тим, що дешевший порівняно з аналогічним американським «Іридіумом» чи французьким «Глобалстар». Просто в нас уже є технології, про які іншим лишається тільки мріяти. У нас є реальні засоби доставки супутників — екологічно чисті (киснево-гасові) ракетоносії «Зеніт-2». З допомогою літака-велета АН-225 «Мрія» розв'язуємо проблему старту ракетоносіїв з верхніх шарів атмосфери. А обладнання мобільного космодрому на базі великого ракетного крейсера і забезпечення відповідного комплексу стартових умов у найзручніших для цих цілей південних широтах, як то кажуть, — справа техніки. Тобто ми, по суті, найближчі за всіх інших до реалізації проекту. Звісна річ, це не залишають поза увагою наші партнери з країн СНД, наші західні конкуренти.

— У такому разі відкрийте хоч трохи секрет, коли ж можна буде радісно заплескати в долоні? Якщо я правильно розумію, «Аріадна» — проект мільярдних прибутків для України в доларовому обчисленні?

— Гроші грошима, хоча щоденне надходження їх до скарбниці також не зайве. Острівні держави Південно-Східної Азії миттю вхопилися б за можливість стати користувачами супутникової низькоорбітальної системи зв'язку. Іншої там просто не може бути. Та головне, що здійснення проекту саме по собі заявило б про Україну як про високотехнологічну державу. Адже гірко усвідомлювати, що досі у світі нас знають на якомусь побутовому, концертно-шароварному рівні. Та сама Японія, коли б могла створити щось на зразок «Аріадни», пишалася б. Недарма ж японці ще на початковій стадії розробки визначилися з участю в американському проекті «Іридіум». Розумієте, у скільки разів збільшеними повернуться їхні вкладення.

А в нас навіть така вигідна справа ризикує потонути в морі чиновницької марної тяганини, або й зовсім загинути від елементарного недомислення.

Два роки тому постановою Кабінету міністрів України головною організацією у розв'язанні питання фінансування проекту на комерційній основі і проведення міжнародного маркетингу було визначено Асоціацію виробників передових технологій, наукоємної продукції, товарів і послуг на ринок країн азіатсько-тихоокеанського регіону АССО-УНІТІ. Та поки що всіх об'єднаних зусиль і розробників проекту та їхніх помічників вистачило лише на гідне представлення «Аріадни» на міжнародних виставках з метою отримання реальних інвестицій.

— Чи означає це, що найближчим часом про втілення задуму в життя годі й мріяти, тим більше, що росіяни готують і в себе щось подібне, проект «Гонець»?

— Я не піддавався б такому вже песимізму. Досвід виконаної за цей час інформаційно-рекламної і маркетингової діяльності свідчить, що входження України до світового співтовариства на даному складному етапі розвитку країни буде найефективнішим і найоптимальнішим саме через пропозиції отаких наукоємних, високотехнологічних, конкурентоспроможних проектів. Вони реально є в Української держави. Тому об'єднання зусиль державних, підприємницьких та інших структур дасть можливість у стислі строки інтегрувати величезні незатребувані науково-технологічні заділи, потужні інтелектуальні ресурси, успішно завершити «Аріадну» й інші наукоємні, високотехнологічні проекти.

Найближчим часом АССО-УНІТІ передбачає презентацію низькоорбітальної системи глобального супутникового зв'язку «Аріадна» в Брюсселі, Токіо, Пекіні, Нью-Делі, Джакарті, інших містах Європи і країн азіатсько-тихоокеанського регіону.

— Чи були на симпозіумі в Дніпропетровську представлені й обговорені інші проекти такого самого високого рівня, як «Аріадна», і наскільки вже за цей строк розробники посунулися від слів до діла?

— Понад 150 змістовних доповідей прослухали учасники пленарних і секційних засідань симпозіуму, який уперше зібрав під одним дахом майже двісті вчених і практиків. Підкреслюю, українські розробки викликали жвавий інтерес і наміри до співробітництва. Серед таких проектів — «Космос і здоров'я людини» з напрямами: «Космоекологія», «Космічна біотехнологія», «Космічна радіаційна медицина», «Телемедицина», «Космічна біомедицина». І ціла низка розробок безпосередньо стосується практичної медицини — дистанційний моніторинг довкілля з метою запобігання надзвичайним ситуаціям і катастрофам, поліпшення екології середовища існування людини, одержання хімічно чистих, біологічно активних речовин (інсулін, стимулятори росту тощо), створення суперрадіочутливих складників для біологічної дозиметрії, діагностичні й консультаційні медичні телецентри та багато чого іншого.

На окрему розмову заслуговує проект створення технополісів чи наукових парків на базі Київського і Дніпропетровського університетів. Відомо, що в багатьох розвинених країнах одним з вирішальних чинників оздоровлення й піднесення економіки у кризові періоди було впровадження «проривних» технологій. Класичний приклад того — розвиток нових видів виробництв у Силікон Веллі (США), де на державному рівні було створено цілу інфраструктуру підтримки малого наукоємного підприємництва. Найефективніші системи такого роду — технопарки і технополіси. Нам також не треба винаходити велосипед. У Японії, Фінляндії, США все це ефективно діє на базі університетів.

Повторюю, ми можемо й повинні не просто пишатися своїм науково-технічним потенціалом, а й сповна його використовувати.

Дніпропетровський симпозіум виробив і подав до урядових структур цілий ряд конструктивних пропозицій. Є пропозиція і до преси: відстежувати та інформувати громадян України про те, як посувається справа, а якщо гальмується, то з якої причини. І хоч як нам усім сьогодні важко, важливо не опускати руки і не падати духом, а рухатися і краще — до високої мети. Ви згодні?

— Цілковито! І радо приймаю пропозицію продовжити розмову.

Розмову вела
Людмила МЕНЖУЛІНА.

Життя Рад

Кому найбільше смакує бюджетний «пиріг»

На Вінниччині, з'ясовується, найбільша в нашій державі команда державних службовців.

Хоча бюджет Вінниччини сформовано на нинішній рік як бездефіцитний, підсумки його виконання у першому півріччі засвідчили: розділити порівну фінансовий «пиріг», на жаль, так і не вдалося. Значну суму коштів найперше недоотримували заклади соціальної сфери, зокрема медицина й освіта. Головна причина — продовження спаду промислового виробництва. Темпи його проти відповідного періоду минулого року хоча й знизилися, все ж таки промисловість, особливо машинобудування, недодали до бюджету майже 1,5 трильйона карбованців. Обласний гаманець мали істотно поповнити надходження від малої приватизації. Проте приватизацію, за висловом одного з депутатів, провалили: лише 80 об'єктів (13,4 відсотка змінили свого власника).

Ці факти наводили на останній сесії обласної Ради народних депутатів. Її голова Микола Мельник назвав ще один приклад. На тлі складного економічного становища ласий шматочок фінансового «пирога» відкусили державні службовці. Їх на Вінниччині, з'ясовується, чи не найбільше зіставно з іншими областями. Виконкоми місцевих Рад так і не здійснили дійових заходів зі скорочення витрат бюджету на утримання людей з папками. Дисонансом пролунало на сесії прохання багатьох організацій про звільнення їх від сплати податків або принаймні переведення в режим пільгового оподаткування. Така практика, до речі, існувала в області не один рік. Тепер, схоже, їй покладено край. Натомість підтримано пропозицію голови облради про оголошення мораторію на надання коштів з бюджету для різних видів допомоги. Де ж їх узяти, коли гаманець порожній?

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Про створення національного природного парку «Вижницький»

Указом Президента України № 810/95 від 30 серпня 1995 року з метою збереження, відтворення та раціонального використання природних ландшафтів Буковинських Карпат передбачено створення на території Вижницького району Чернівецької області національного природного парку. Міністерство лісового господарства України зобов'язане передати у двомісячний строк до сфери управління Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України майно, чисельність працівників і асигнування на утримання Вижницького та Берегометського лісництв Берегометського державного лісового господарства, на базі яких створюється національний природний парк «Вижницький».

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України зобов'язане забезпечити у 1995—1996 роках за рахунок і в межах асигнувань, передбачених Державним бюджетом України на природоохоронні заходи, розробку проекту організації території національного природного парку «Вижницький», охорони, відтворення та рекреаційного використання його природних комплексів і об'єктів та подати на затвердження Кабінету міністрів України.

У номер

● *Київ*

Київська консерваторія тепер — Академія

Указом Президента України Леоніда Кучми, підписаним 5 вересня, Київську державну консерваторію імені П.Чайковського реорганізовано в Національну музичну академію.

У документі наголошено, що реорганізацію проведено у зв'язку зі значними заслугами консерваторії «в підготовці висококопрофесійних музикантів-виконавців, наукових і науково-педагогічних кадрів і з метою створення умов для подальшого розвитку художнього і наукового потенціалу консерваторії».

● *Сімферополь*

Знову туга за минулим

Близько півтори тисячі чоловік зібралися 5 вересня ввечері на площі імені Леніна у Сімферополі у зв'язку з наступними повторними виборами на півострові голів і депутатів Рад, що їх проводитимуть 10 вересня. Організатори мітингу — сімферопольські організації Комуністичної партії Криму, Союзу робітників, селян і трудової інтелігенції, ветеранів війни і праці та громадсько-політичний рух «Родина» — заявили, що прихід до влади комуністів зможе зупинити приватизацію, і народ заживе заможно і щасливо.

У прийнятій резолюції зазначено, що учасники мітингу залишають за собою право закликати народ до громадянської непокори.

● *Запоріжжя*

Здійснилася мрія прогульників?

За повідомленням «Подія-Іпринда», у Запоріжжі вимушено відпочиває 10,5 тисячі (13,4 відсотка) всіх працівників. На деяких підприємствах кількість «відпочивальників» така велика, що можна казати про фактичну зупинку виробництва: на шовкомотальній фабриці — 94 відсотки, на фабриці «Динамо» — 96, на електроапаратному заводі — 67, на АТ «Комфорт» — 83 відсотки. Багато керівників, зокрема інструментального заводу, навіть сказати не можуть, коли відновиться нормальна робота. Та й це не все, є ще й категорія тих, хто працює у скороченому режимі, — 59 відсотків. Усе це разом довело рівень прихованого безробіття до 2 відсотків (за повного фіксованого безробіття на рівні 1,7 відсотка).

● *Луцьк*

Аукціон у 50 мільярдів карбованців

У Луцьку відбувся черговий аукціон з продажу державного майна. Спочатку планували виставити на продаж 17 об'єктів міської комунальної власності, але на 8 з них не надійшло потрібної кількості заявок, а тому на відкриті торги запропонували 9 об'єктів, з яких 7 — продано. В основному це були торгові підприємства. Виторг аукціону — 50 мільярдів карбованців. Вісімдесят відсотків виручeної суми надійде до бюджету міста.

Урожай-95

Кожна сьома тонна цукру — вінницька

Шляхи підвищення ефективності виробництва цукру обговорено на обласній науково-практичній конференції, що відбулася у Вінниці напередодні нового виробничого сезону збирання й переробляння коренів. Вінниччина, де виробляють кожну сьому тонну цукру у нашій державі, невиправдано почала втрачати колишню добру славу цукрового «Донбасу». Минулого сезону, наприклад, на сорока цукрових заводах області (такої кількості переробних підприємств не має жодна інша область) вироблено 434 тисячі тонн білих кристалів — продукції, що є нині валютно окупною. Цифра, на перший погляд, значна. Але вона майже вдвічі нижча від показника, який мали вінничани п'ять років тому. Приблизно у стільки ж зменшилася реалізація цукру.

Свої пропозиції з приводу дальшого розвитку цукровиробництва висловлювали спеціалісти-практики, вчені провідних наукових закладів, зокрема Інституту цукрових буряків, представники переробної галузі. Всі вони сходилися в одному — без запровадження прогресивних технологій не досягти високих показників. Висновок учасників конференції: нам вкрай потрібна державно-національна програма «Цукор».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Умієш дбати — будеш мати

Незважаючи на те, що колективне сільськогосподарське підприємство імені Кірова Генічеського району переживає такі самі труднощі, як і інші в Україні, — бракує пального, запчастин, невчасно здійснюються розрахунки за здану продукцію тощо, — воно все ж одне з найкращих на Херсонщині. Цього літа спека трохи применшила врожай, але господарство зібрало в середньому по 30 процентів зерна, а всього — 6200 тонн. Добре розвинуте тваринництво: тут утримується 1600 корів, а надій — другий за результатами в районі. Господарство повністю забезпечує себе кормами.

Секретів успіхів небагато. Вони — у дбайливому господарюванні, сумлінному становленні до обов'язків колективу, який очолює досвідчений і вимогливий керівник Геннадій Коріненко. Це завдяки його розпорядливості, контактності, вмінню знаходити вихід із найскрутнішого становища вдається добиватися високих показників, отримувати прибутки.

На знімках: доглядати за худобою допомагають механізми; багато турбот лягає на плечі голови КСП Геннадія Коріненка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Проблема

Зачаровані... відьмами?
або Як Україна спродається в інших державах за безцінь

***ТЕ ПОВІДОМЛЕННЯ** для Хмельниччини стало сенсаційним: з області вивозять худобу за моря-океани — до Лівану, Туреччини і ще бозна-куди чередою. Тільки за сім місяців сплило за межі України 20376 голів. Одна шкура там, за «бугром», буйте всі затрати на ту нещасну голову. А нам що — худоба не потрібна?*

— По-перше, дозвіл на торгівлю худобою давали міністерства сільського господарства і продовольства та зовнішніх економічних зв'язків, — сказав заступник голови Хмельницької обласної державної адміністрації з питань агропромислового комплексу Віталій Циц. — По-друге, ця торгівля вигідна колгоспам. Вони, щоправда, не отримують валюти, але в обмін беруть нафтопродукти, удвічі дешевші, ніж у Росії. Для держави такі операції не вигідні, але вона сама змусила до цього селянина.

Можна здогадатися, що ще складнішою буде ситуація з хлібом. Держава замовила в області 550 тисяч тонн зерна, але ресурсів надала тільки на 120 тисяч. Та все ж область віддала 360 тисяч тонн. А куди піде решта хліба, упевнено сказати важко. Бо, покинутий державою напризволяще, кожний керівник шукає власними силами вихід зі скрути. Тож коли знає, що обмаль хліба зібрали не тільки в Росії та Білорусі, а й у ряді областей України, то решту хліба задарма у нього неможливо буде видерти. А в закордонному дефіциті він бачить свій порятунок і вигоду. І державі хліба не дасть, як і держава нічого не дає йому.

Страшно подумати: за надлишку хліба в державі його може не вистачати на прилавках для наших людей. Бо слідом за коровами хапкі хлопці повезуть за кордон і дорогоцінний наш хліб. Бартер є бартер. Про його принади для організаторів і шкідливість для держави сьогодні вже добре відомо навіть Президентові. Перебуваючи у Хмельницькому, він так і сказав: «Ми — бартерна держава».

Але знати — то річ одна, а робити — інша. Добрими намірами, кажуть, вимощена дорога в пекло. Тож чи не потрапить у те пекло наш уряд? Адже у своєму розпорядженні він має потужний апарат, на який міг би покласти обов'язки централізованої торгівлі із закордоном на вигідних для держави, а не окремих бізнесменів умовах. Щоб вели торгівлю не сировиною, а переробленою продукцією. Жоден власник у світі не передає у чужі руки стратегічні (прибуткові) ресурси, а ми... як зачаровані відьмами. Он тільки за шкури корів, вивезених за кордон нинішнього року, держава могла б покласти у власну (!) кишеню не один мільйон доларів.

Та для наведення ладу в українській хаті не вистачає дрібниці — нема кому вирвати з міністерських крісел чиновників, котрим легше підписати папірець-дозвіл на бартер, ніж самому податися у пошуки ділових і вигідних партнерів.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницька область.

Спорт

Вітаутас САУЛІС (оглядач газети «Республіка» з Вільнюса)

Винуватець — негода?..

Литва—Україна. 3:3. Відбірковий матч молодіжного чемпіонату Європи і олімпійського турніру.

1:0 Жвінгілас, 21, 2:0 Жвінгілас, 24, 2:1 П'ятенко, 28, 2:2 Михайленко, 62, 2:3 Пушкуца, 68, 3:3 Пукялявічюс, 85, з пенальті.

Литва: Діліс (Меркеліс, 75), Буйткус, Жвіргждаускас, Шуляускас, Ражанаускас, Венцявічюс (Пукялявічюс, 62), Апанавічюс (Мікуленас,73), Канчельскіс, Жудіс, Руджионіс, Жвінгілас.

Україна: Шовковський, П'ятенко, Парфенов, Ващук, Михайленко, Дмитрулін, Кардаш (Пушкуца, 39), Косовський, Ребров (Прудиус, 80), Круковець, Шевченко.

Попереджені Канчельскіс, Ражнаускас, Апанавічюс, Жвінгілас, Круковець.

Суддя Богунек (Чехія).

5 вересня. Вільнюс. Стадіон «Вінгіс». 400 глядачів.

На затишному стадіоні у мальовничому парку Вінгіс під зливою практично розтанули надії збірної України на перемогу в груповому турнірі. І головний винуватець того, що сталося, — 22-річний кремезний Рімантас Жвінгілас, який лише вчетверте виступав за збірну Литви. У першому таймі він двічі після швидких проходів правим флангом і точних ударів змушував Шовковського виймати м'яч із сітки. Гості, які буквально «сиділи» на воротах господарів, прогавили ці контратаки. І тільки одного разу неметкість литовської оборони дала змогу П'ятенку скоротити розрив у рахунку.

І в другому таймі українські футболісти мали значну перевагу. Двічі ловив гав воротар Діліс. У першому випадку він пропустив під собою м'яча після несильно пробитого Михайленком штрафного, а через кілька хвилин, вже зовсім розгубившись, не відреагував на слабкий удар Пушкуци. Ще один раз м'яча із порожніх воріт виніс захисник литовців, а раз сам воротар — відбив головою.

Така велика перевага і переможний рахунок на ту мить «приспали» гостей. На останніх хвилинах вони пропустили контратаку і в своєму штрафному збили Жвінгіласа. Цього разу непомітним був Шевченко, якого надійно опікував Канчельскіс.

***

Першість країни з футболу. Перша ліга. 9-й тур. Поділля — Ворскла. 1:1. Тимченко, 41 — Шарій, 59. **Явір — Темп-Адвіс. 4:0.** Самолюк, 57, 76, Єрмак, 81, Любимов, 84. **Нафтовик — Динамо-2. 1:2.** Захаров, 8 — Барановський, 35, Самойлов, 73. **Металіст — Металург. 2:0.** Назаров, 67, Суворов, 75. **Хімік (Сіверськодонецьк) — СК Одеса. 3:0.** Мор, 31, Малишенко, 46, Симберев, 86. **Кристал — Закарпаття. 1:0.** Шубін, 67. **Буковина — Скала. 2:0.** Фінкель, 8, Гаделія, 20. **Шахтар — Сталь. 2:0.** Коваленко, 42, Салердінов, 76. **Хімік (Житомир) — Дніпро. 2:1.** Василишин, 52, з пенальті, Бондарчук, 90 — Гречаний, 83.

Хімік (Житомир) — 18 очок, Буковина — 17, Сталь — 16, Поділля, Ворскла, Нафтовик — по 15, Шахтар, Металіст — по 14, ФК Львів, Металург, Динамо-2 — по 13, Закарпаття, Хімік (Сіверськодонецьк) — по 12, Поліграфтехніка — 11, Явір, Кристал, Верес — по 8, Нафтохімік — 7, Темп-Адвіс — 6, СК Одеса, Дніпро — по 4, Скала — 3.

У Генеральній прокуратурі України

(Початок на 1-й стор.).

Як показали перевірки, в результаті неналежного контролю з боку державних органів порушення законів в діяльності довірчих товариств набули поширеного характеру. З метою ухилення від можливої майнової відповідальності, всупереч вимогам Декрету Кабінету міністрів України «Про довірчі товариства» чимало товариств реєструвалося і діяло як товариства з обмеженою, а не додатковою відповідальністю. Договори з громадянами часто складалися таким чином, що позбавляли довірителя можливості звернутися до суду в разі порушення його прав власника. Статутні документи деяких трастових компаній передбачали види діяльності, не властиві довірчим товариствам.

Переважна більшість із перевірених товариств значно перевищувала дозволену кількість залучених майнових сертифікатів, порушувала порядок формування статутних фондів, використовувала кошти довірителів не за призначенням, здійснювала валютні операції без ліцензій Національного банку України.

Діяльність окремих товариств мала відверто злочинний характер, а їх утворення було засобом для одержання їхніми засновниками та керівниками кримінальних доходів.

Заарештовано керівників «Коршуна», які привласнили більш як мільйон доларів США. Представництво довірчої компанії «Ялта-Дім» у Дніпропетровську з метою ухилення від оподаткування не зареєструвалось і 50 млрд. крб. громадян використало на цілі, не передбачені її статутом.

Органи прокуратури України вживають заходів щодо усунення порушень законності в діяльності довірчих товариств.

Прес-центр Генеральної прокуратури України.

Репортаж

«ФІНТРАСТ» НІЧОГО ВЖЕ НЕ ДАСТЬ

(Початок на 1-й стор.).

Біля міського УВС прогорілі вкладники відзначали річницю краху фінансової компанії.

Були тут не лише вкладники «Фінтрасту», а й товариші за нещастям, котрі повірили «Алькору», «Коршуну», «Ініс-Інвестові», «Кийтрасту», «Гермесові» та ін. Здебільшого контингент пікетувальників УВС — то люди похилого віку.

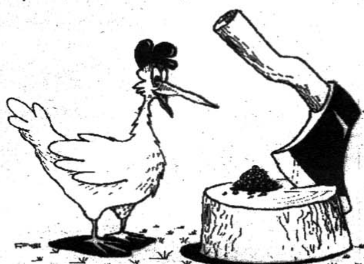
— У мене були певні заощадження, та ще син кілька сотень доларів підкинув. Я все відніс до «Фінтрасту». Сподівався, що солідна підмога до пенсії буде. А тепер взагалі ні з чим залишився, — нарікає сивий чоловік з торбиною в руках.

— А ми з дідом пенсії свої відкладали. Онуці допомогти хотіли — цього року школу закінчила. Все віддали. Та чи повернуть? — старенька тремтячою рукою перебирає дрібні папірці в гаманці.

Хвиля закриття довірчих товариств вдарила по багатьох громадянах України. За найгрубішими підрахунками, постраждав внаслідок незаконних фінансових операцій приватних структур кожен восьмий громадянин країни. Цей повальний трастовий крах схожий на фінансовий зсув. Чому ж так сталося? Речники з натовпу висували різноманітні гіпотези. Одні звинувачували... рекламу. Мовляв, психологічна атака на потенційного вкладника провадилася з усіх телевізійних каналів. (Зазначимо — лише комерційних). Та на них за ошуканство в суд не подаси. Дехто по-старому звинувачував державу — вона довірчим товариствам ліцензії видавала, вона за них і має відповідати. Була й така думка: влада заодно з трастовими компаніями у справі обдурювання народних мас... Плюралізм плюралізмом, а грошики вкладникам поки що ніхто не повернув. Як повідомили представники ГУВС, «трастові» справи на олівці в органів. У прокуратури понад 50 кримінальних справ з шахрайства і незаконного використання коштів громадян керівниками трастових товариств. Уповноважений співробітник слідчого відділу вестиме спеціальну статистику «ображених». Видно, з почуття обов'язковості.

Як-то кажуть, порятунок тих, хто тоне, — справа рук їх самих. Збагнувши це, вкладники «Фінтрасту», що луснув, організували своє правозахисне товариство «Інвестор», яке закликає під свої знамена всіх постраждалих громадян. Боротьба за повернення особистих капіталів буде нещадною! Товариство вже двічі пікетувало Верховну Раду. Кожної суботи інвестори збираються біля республіканського Палацу спорту, щоб обговорити поточний момент і просвітити нове поповнення ошуканих...

Втім, поки що ми можемо тільки констатувати факти порушення та покладати надії на правозахисні органи, які відновлять справедливість. Проте контролювати ситуацію з трастовими компаніями буде можливо лише за наявності нормальної правової бази. Після канікул парламент має внести зміни до Закону «Про довірчі товариства». Зокрема, переглянути статтю про відповідальність перед вкладниками, розробити систему страхування трастових вкладів, а головне — визначити механізм повернення грошей у разі банкрутства або закриття довірчого товариства. А отже, громадяни, перш ніж вкладати кровно зароблені карбованці до якогось трасту, пам'ятайте — легких грошей не буває, а Київ сльозам не вірить.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Факт і коментар

В УКРАЇНІ порушено 67 кримінальних справ, затримано 25 чоловік за результатами перевірки діяльності трастів, 14 довірчих товариств, які порушили відповідні закони, позбавлені ліцензії на трастову діяльність. 19 довірчих товариств попереджено.

ДОВІРЯЙ, ТА ПЕРЕВІРЯЙ!

Перебіг подій довкола історії, пов'язаної з діяльністю трастових (довірчих) товариств в Україні, вже виходить за рамки цивілізованих відносин між владою і обдуреними шукачами дивідендів. Для суспільства, в якому громадське право перебуває ще в зародковому стані, це може обернутися соціальними збуреннями.

Очевидно, що, скориставшись природним бажанням громадян захистити свої заощадження без надмірного клопоту, різнойменні трасти зіштовхнули одне на одного владу і ошуканих вкладників. Твердження, буцімто держава не відповідає за приватні рішення громадян задовольняє не вповні, бо одіозною пісенькою про «державне регулювання» вітали народження усіх підприємницьких структур — і довірчих та страхових товариств зокрема. Тому щонайменше, чого можна було б у такій ситуації чекати від державних органів управління, то це цілком поміркованого законодавчого забезпечення діяльності довірчих товариств. Але чисто символічні статутні фонди, відсутність будь-якого страхового механізму цього виду бізнесу, той факт, що ним переймались часом фізичні особи з кримінальним минулим — усе говорило про те, що в держави до трастів не доходять руки. А тим часом, переважній більшості з них працювати в режимі «швидких грошей», до чого підштовхувала інфляція, виявилось не до снаги. Виняток становили хіба що довірчі товариства, створенням яких переймались поважні банківські установи — найбільш фахово підготовлені до становлення трастового бізнесу.

Хвиля трастових скандалів на терені України тим більш прикра, що важко уявити задоволення приватизаційних претензій держави без допомоги довірчих та страхових товариств. На часі зміцнити правове забезпечення їхньої діяльності з тим, щоб прискорити процеси масової приватизації. Поки що з року в рік програми як малої, так і великої приватизації не виконуються. Чому власне— на це, зокрема, дали відповідь і трасти: в суспільстві ще немає розуміння ціни і значення приватної власності.

Сергій ВУСАТИЙ.

НАС ТАКИ НАГРІЛИ!
або Про те, як таємне стає явним

ДУМАЮ, треба подякувати Управлінню внутрішніх справ Дніпропетровщини за те, що воно нарешті чесно й відверто назвало речі своїми іменами. Вголос і недвозначно сказало, що, справді, відбувається безпрецедентний грабунок населення, а не щось інше.

Мова йде про типові випадки, коли новоявлені структури, наввипередки заманюючи «тимчасово вільні кошти» населення, наобіцяли людям сім мішків гречаної вовни і тепер неспроможні не те, що виплачувати «фантастичні» дивіденди, а навіть повернути людям суми внесків. Хіба не за принципом: гроші були ваші — стали наші? На Дніпропетровщині такої заспівали спочатку місцеві філії страхової компанії «Саламандра», довірчі товариства «Ліон» і «Офіцерський союз», акціонерне товариство «Прип'ять-інвест», за ними ось-ось банкрутами себе оголосять «Геобанк», «Дніпросервісбанк» та банк «Дніпро», філії ще кількох фірм, компаній та комерційних банків. Вкладники цих та інших структур, яких раніше достоту «провчив» Держощадбанк, знову почувають себе ошуканими. «Невже рідна держава вкотре безпомічна захистити свій народ від свавілля і обкрадання?» — мало не щодня запитують потерпілі, котрі звертаються у дніпропетровський корпункт «Голосу України».

Обласне управління внутрішніх справ, схоже, вимушено здійснило економіко-правові обстеження оперативного перебігу подій в кредитно-банківській системі Дніпропетровщини. З'ясували елементарне, незграбно замасковане шахрайство. Зібрані в довірливого люду гроші були у вигляді кредитів щедро роздані всіляким «фірмам» та «підприємствам», котрі аніякою виробничою діяльністю не займалися, нерухомістю не володіли і не могли гарантувати повернення позичок. Зрозуміло, що подібні «послуги» за гарні очі не надаються. Невже це теж «комерційна» таємниця? Адже не випадково самі кредитори і не кваппяться звертатися в правоохоронні органи, хоч за найскромнішими підрахунками їм винні вже майже два трильйони карбованців винні.

Ця цифра далеко не остаточна, бо в останній момент виявилося, що якраз майже два трильйони досі не повернула лише одна гучно рекламована донедавна у Дніпропетровську фірма «Дебют-Фідав». Можете уявити, під який «проект» чи «бізнес-план» можна було «відхопити» таку силу-силенну грошей!

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Після вагань відважились на спринт

Приватизація

АУКЦІОНОМ, на якому було продано три магазини, в Житомирі стартував так званий приватизаційний «спринт».

Цей спортивний термін дає зрозуміти, що за короткий час, який залишився до кінця року, тут мають намір продати більше 100 об'єктів комунальної власності.

Інтерес до аукціону підігрівався тим, що останній такий захід у місті відбувався півтора року тому і таки засмутив. Адже на ньому виставляли об'єкти, які вже були продані, але не оплачені. Тому й ціни на них порівняно з попереднім аукціоном упали більш як у 100 разів. Посипалися запитання: чи варто за безцінь віддавати державну власність у приватні руки?

Повернення до аукціонів у Житомирі пов'язане з налагодженням тісної співпраці міських властей і представництва Фонду держмайна з Міжнародною фінансовою корпорацією. Ця організація завершила здійснення проекту «Мала приватизація в Україні» у шести містах і переключила свою увагу на інші, в тому числі на Житомир, де її представники працюють тепер на постійній основі.

Магазини, що були обрані для аукціону цього разу, приваблювали тим, що розташовані на головному міському ринку — відвідувачів не бракує. «Льонок», більше відомий за старою назвою «Тканини», пішов з молотка за 10 мільярдів карбованців, а «Ранок», який торгує госптоварами, за 11 (початкові ціни відповідно 1 млрд. 686 млн. і 2 млрд. 590 млн.). А от третій об'єкт — продовольчий магазин площею 338 квадратних метрів — чомусь викликав значно меншу зацікавленість. Коли прозвучала ціна 7 мільярдів карбованців (за старої ціни — 4 млрд. 200 млн.), здійнялася тільки одна рука.

Факт для роздумів: два з трьох об'єктів викупили колективи магазинів. Чи не стане цей приклад надихаючим під час наступних аукціонів?

Витогрувавши четвертий, символічний, лот — аукціонний молоток, мер міста пообіцяв, що на наступному аукціоні буде виставлено вже півтора десятки об'єктів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

У номер

● *Гельсінкі*

Фінляндія — за!

5 вересня посол України у Фінляндській Республіці Костянтин Масик був прийнятий спікером парламенту Фінляндії пані Ріиттою Уосукайнен, якій було вручено лист Голови Верховної Ради України Олександра Мороза.

В ході бесіди всебічно обговорювалось питання співробітництва між Україною і Радою Європи, а також ситуація, що склалася навколо вступу нашої країни до цієї впливової організації.

Посол України, підкреслюючи дружній характер відносин між Україною і Фінляндією, висловив прохання підтримати заявку України на членство в Раді Європи під час розгляду питання на черговій сесії Парламентської Асамблеї РЄ.

Р.Уосукайнен запевнила, що в Фінляндії високо оцінюють хід демократичних перетворень і стабільність суспільно-політичної ситуації в Україні, і висловила впевненість, що делегація Фінляндії підтримає прохання України, а члени РЄ матимуть в особі України надійного і важливого партнера.

Р.Уосукайнен і К.Масик обговорили також питання підготовки візиту делегації ВР України на чолі з Олександром Морозом, який має відбутися на початку наступного року.

● *Київ*

Україна, Туркменистан та Іран розширюють партнерство

9—10 вересня у Туркменистані перебуватиме представницька делегація України на чолі з міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

У ході візиту, що відбудеться на запрошення віце-прем'єр-міністра, міністра закордонних справ Туркменистану Бориса Шихмурадова, українська делегація візьме участь у другому раунді тристоронніх переговорів з питань економічного співробітництва між Україною, Туркменистаном та Ісламською Республікою Іран. Перша робоча зустріч у рамках цього партнерства, під час якої окреслився потенціал та широкі перспективи співпраці, відбулася весною цього року в Тегерані. Під час наступної зустрічі відбудуться детальні переговори на рівні міністрів закордонних справ країн-партнерів. Паралельно з цим окремі напрями співробітництва розглядатимуться робочими групами експертів.

В Ашгабаді українська, туркменська та іранська сторони працюватимуть над розробкою схеми та конкретних проектів тристороннього співробітництва, зокрема у галузі розвідування та розробки нафтогазових родовищ Каспійського регіону, будівництва та реконструкції вже існуючих нафтогазопроводів тощо. Окремим питанням буде розглядатися проблема порядку та форм взаєморозрахунків.

Не виключено, що переговори триватимуть й 11 вересня.

● *Брюссель*

Операція НАТО в Боснії: серія друга

Літаки НАТО поновили ракетно-бомбові удари по військових об'єктах боснійських сербів. Повітряна операція «Звільнена сила» продовжена після того, як командування сил ООН та НАТО вирішили, що боснійські серби не виявили наміру підкоритися вимогам ООН відмовитися від воєнної загрози Сараєву. За словами Генерального секретаря ООН Бутроса Галі, удари триватимуть доти, доки серби не виконають умов ООН про відвід важкої артилерії з 20-кілометрової зони навкруг Сараєва.

Коментар

Прийшла осінь, і виріс гриб. Ядерний

(Початок на 1-й стор.).

Потужність підземного вибуху — менш як 20 кілотонн. Як повідомили офіційні французькі кола, випробування покликані удосконалити технології лабораторного моделювання ядерних вибухів. Проте навряд чи це може заспокоїти міжнародну спільноту. Вчора зранку Чилі та Нова Зеландія відкликали своїх послів з Парижа, що в принципі означає неофіційне розірвання дипломатичного «шлюбу». Країни «Великої сімки» висловили «превеликий жаль»: Франція не захотіла прислухатися до думки партнерів. А відомий вчений Жак Ів Кусто, якого в Україні знають за його численними документальними природоохоронними фільмами «Підводна команда Кусто», на знак протесту вийшов з ради при Президенті Франції. Очевидно, слід чекати на якусь реакцію і з боку України. Принаймні це був би логічний крок, адже ми пишаємося, що стали першою державою, яка добровільно відмовилася від ядерної зброї...

Ця подія не стала сенсаційною. Як зазначив французький міністр зі справ заморських департаментів та територій Жан Жак де Перетті, нинішня програма ядерних випробувань характеризується безпрецедентною гласністю та відвертістю: «Протягом двох місяців французький уряд провадив роз'яснювальну кампанію, аргументуючи необхідність поновлення випробувань». Проте і міжнародна спільнота, а найбільше «Грінпіс» протягом такого самого ж відрізку часу всіляко намагалися відмовити Францію від цього кроку. Численні маніфестації, акції протесту, пікетування свідчили, що хоча Французька Республіка і «оприлюднила» свою позицію, але аж ніяк не переконала опонентів. Мало того, останнім часом «зелені» вже почали говорити про перемогу: те, що строки випробувань було відсунуто з огляду на святкування закінчення другої світової війни, а Жак Ширак пообіцяв, що, можливо, буде здійснено менш як 8 вибухів, вселяло надію.

Але сталося те, що сталося. Можна тепер говорити, що Франція в односторонньому порядку вирішила змінити свою силу (стримування, як сказано в офіційних заявах) або, що Жак Ширак, прихильник могутньої Франції, набирає собі бали. Але результати опитування громадської думки свідчать: більш як 60 відсотків громадян не підтримують випробування. Цікаво, що кілька місяців тому ця більшість обрала Президента Ширака. Соціологи свідчать, що популярність Ширака знизилася вже на 25 відсотків. Але схоже, що нині Президент спирається не на своїх виборців, а на правлячі кола, без підтримки яких він не наважився б на такий крок.

Отож, табу знято. Те, що дозволено одній країні, перестає бути забороненим для інших. І хто знає, може, за кілька років сама Франція шкодуватиме, що не захотіла вдовольнитися лабораторним моделюванням ядерних вибухів і вийшла на полігон.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімках: Президент Жак Ширак; на атолі Муруроа такого «гриба» не було, адже вибух був підземний. Але цей «гриб» — символ: над світом знову нависла загроза.

Отакий переїзд

Швейцарія. Не лише люди, а й будинки переїздять часом на нове «місце проживання». 120-річна будівля вілли у містечку Кур поступається займаною нею землею сучасному діловому комплексу. А «старенька», яка є національним надбанням, розмістять нині за 15 метрів звідси.

Фото КЕЙСТОН—ІТАР-ТАРС.

«Зелене» — малому бізнесові

Багато власників підпільних ресторанів зітхнули з полегкістю: після численних чуток і страхів вони отримали офіційний дозвіл на свій малий бізнес, повідомляє ІТАР-ТАРС.

У розповсюдженій спільній резолюції міністерств фінансів і цін, а також праці та соціального забезпечення сказано, що кубинці та іноземці, які постійно мешкають на острові, мають право виробляти харчові продукти, алкогольні та безалкогольні напої та продавати їх. Їм також дозволено відкривати у себе вдома сімейні ресторани та кав'ярні на 12 персон. Наймати на роботу осіб, які не є членами родини, заборонено.

Власники ресторанів можуть купувати будь-які продукти, але зобов'язані на першу вимогу інспектора пояснити їх походження. При цьому заборонено перепродувати харчові продукти, вироблені державою. Заборонено також використовувати низку монопродуктів, які є винятковою монополією держави, а також яловичину, молоко, молочні продукти, за винятком тих випадків, коли ці продукти придбано в мережі доларових магазинів. Декрет встановлює, що власники ресторанів, які працюють за валюту, мають платити податки в ВКВ — від 100 до 300 доларів на місяць.

Маленькі домашні ресторанчики, що дістали тут назву «паладари», взяту з бразильської теленовели, існують на Кубі близько двох років — і весь цей час підпільно. Було б помилково думати, що про це не знали кубинська поліція та її вірний помічник — Комітет захисту революції. Приховати такий бізнес практично неможливо. Як «викручувалися» господарі «паладарів» — це окрема розмова.

Відкриття ресторанчиків — це вже серйозний бізнес. По-перше, він обіцяє більші прибутки, аніж, приміром, офіційно дозволене лагодження прасок. По-друге, він передбачає створення власної специфічної фінансово-економічної інфраструктури. Потретє, вперше дозволено бізнес, здатний скласти серйозну конкуренцію державі. І, по-четверте, саме сюди кубинські «тіньовики» вже сьогодні можуть спрямувати свої капітали.

Геннадій ТЕМНЕНКОВ, ІТАР-ТАРС (з Бонна)

ЧИ Є МАЙБУТНЄ В ЕЛЕКТРОМОБІЛЯ?

Невеличкий одномісний електромобіль, що нагадує формою сріблясту сигару, на зелений сигнал світлофора прудко рушає з місця і безгучно переганяє «Мерседеси», «Опелі» й «Фольксвагени», що поруч з ним на вулиці урядового кварталу здаються в Бонні неповороткими. Водії зацікавлено стежать, як «сигара», блимаючи сигнальними вогнями, так само безгучно зникає за найближчим поворотом. Цей електромобіль можна зустріти поруч з боннським Будинком преси досить часто. За кермом сидить солідний на вигляд сивочолий чоловік, а на боці машини видніє напис: «Заради любові до природи!».

Власник «сигари», очевидно, справді серйозно ставиться до проблеми охорони довкілля, адже його авто не дає шкідливих викидів і не дратує надривним шумом мотора. Немає у водія й проблем з паркуванням, адже електромобіль має завширшки лише близько півтора метра, а завдовжки — менше трьох метрів. Єдиний недолік машини — її можна використовувати тільки для поїздок на короткі відстані, бо запасу енергії у батареях новітніх електромобілів вистачає, як правило, всього на 70—80 кілометрів, після чого їх доводиться протягом кількох годин підзаряджати.

Але саме через цей недолік електромобілі, що їх вважають транспортними засобами XXI століття, досі ніяк не можуть знайти достатнє поширення. У ФРН, приміром, за даними газети «Вельт», зареєстровано лише 4483 машини з електромоторами. Причому більшість із них належить науково-дослідним установам, а у приватній власності їх — лічені одиниці.

Хоча практично всі великі автомобілебудівні концерни Німеччини працюють над створенням прототипів електромобілів, здатних замінити машини з бензиновими і дизельними движками, до серійного виробництва їх досі ще не запускають. При цьому конструктори і власники фірм на своє виправдання заявляють, що їм ніяк не вдається розв'язати проблему створення потужних і легких електробатарей. Приміром, шеф баварського концерну БМВ Бернд Пішетсрайдер песимістично каже: «Ми мусимо чітко розуміти: поки що не існує ефективнішого способу даремне витрачати електроенергію, ніж електромобілі».

Хоч би там що, а машини майбутнього поки що не можуть вийти за рамки численних дослідних програм і невдалих спроб знайти для них широке застосування. Одна з таких програм проводиться нині у Північному Рейні-Вестфалії земельним міністерством науки і наукових досліджень. В її рамках експерти намагаються зіставити економічність і зручність в експлуатації різних моделей електромобілів з ФРН і Данії. Іншу програму здійснює концерн «Фольксваген» спільно з технічним університетом Цюріха. «Опель» і «Фольксваген» проводять випробування власних моделей на острові Рюген у Балтійському морі. Та спробуйте запитати в менеджерів одного з цих концернів, коли, нарешті, електромобілі з'являться у широкому асортименті на ринку, — вони лише стенуть плечима і скажуть: «Десь так у XXI столітті».

Тому електромобілі поки що лишаються екзотичним явищем на вулицях німецьких міст. Піти на серійне виробництво зважуються лише невеликі фірми. Приміром, «сигара», що роз'їзджає боннським урядовим кварталом, має назву «Хотценбліц», а випускає її маленька фірма у східнонімецькій землі Тюрінгії. Великі концерни вважають за краще зачекати, коли конструкторам пощастить вирішити головоломку зі створенням потужних електробатарей. А це, судячи з усього, станеться ще дуже нескоро. Скажімо, німецький філіал шведського концерну «АББ» після перших багатообіцяючих успіхів з новим натрієво-сірчаним акумулятором відмовився від його дальшої розробки. Після 18 років напруженої праці, на яку було затрачено понад 400 млн. марок, з'ясувалось, що цей напрям безперспективний, бо не дає значних переваг перед уже існуючими свинцевими батареями. Концерн АЕГ, попри багаторічні зусилля, також не може похвалитися, що йому пощастило розв'язати проблему надійного джерела живлення для електромобілів. А «Мерседес» твердить, що вони досягли у цій царині більших успіхів, але поки що тримають своє відкриття, якщо воно насправді існує, у найсуворішій таємниці.

Либонь, лише саксонській фірмі «Експокар» удалося знайти проміжне розв'язання проблеми. Вона пропонує споживачам за 28000 марок автомобіль, оснащений електробатареєю і водночас невеличким дизельним мотором, який на великих перегонах підзаряджає акумулятор. Це дозволяє машині на одній заправці батареї і паливного бака долати відстань у 1000 кілометрів, витрачаючи на 100 км пробігу лише 2 літри дизельного палива.

Ну, а коли ж на дорогах побачимо справжні автомобілі, здатні конкурувати з їхніми братами, що жеруть бензин? Запитання й досі залишається відкритим...

PAREX BANK

Мы понимаем заботы наших клиентов !

ПОКУПКА И ПРОДАЖА ВАЛЮТЫ ЗА УКРАИНСКУЮ, РОССИЙСКУЮ, БЕЛОРУССКУЮ, КАЗАХСКУЮ НАЦИОНАЛЬНЫЕ ВАЛЮТЫ — ТЕЛ. В РИГЕ: (+3712) 213768, 221737, 223378, 221821 ФАКС 222464, 215201

ОБНАЛИЧИВАНИЕ ТВЕРДЫХ ВАЛЮТ — (+3712) 227903, 321341

ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ — (+3712) 220182, 210779, 228818

МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЛАТЕЖНЫЕ КАРТОЧКИ VISA, EUROCARD/MASTERCARD — (+3712) 229633 224944 * 368 ФАКС 224944 *256

PAREX BANK:
УЛ. СМИЛШУ, 3, РИГА, LV-1522, ЛАТВИЯ
ТЕЛЕФОНЫ (+3712) 222289, 222291
ФАКСЫ: (+3712) 222464, 215201

ОАО Киевская швейная фабрика «Спецодежда»

производит и реализует оптом и мелкими партиями

спецодежду, костюмы камуфляжные, санодежду, постельное белье в широком ассортименте.

Принимает заказы на пошив швейных изделий как из ткани заказчика, так и из собственных тканей.

Справки по тел.: (044) 435-22-84, 435-12-91, 435-00-14. Факс (044) 435-31-63.

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

ШИНЫ и АККУМУЛЯТОРЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков и мотоциклов.
Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-54-48; факс 44-24-06.

Інформація про випуск акцій першої емісії

акціонерним товариством відкритого типу «Українське продовольство»

1. Основні дані про емітента

1.1. Фірмове найменування: акціонерне товариство відкритого типу «Українське продовольство».

1.2. Засновниками товариства є спільна виробничо- комерційна фірма «Торговий ряд» та ЗАТ ІФ «Батьківщина-Інвест».

1.3. Мета діяльності товариства — сприяння наповненню ринку товарами народного споживання та поєлугами, отримання прибутку в інтересах акціонерного товариства.

1.4. Предмет діяльності — виробництво, заготівля, переробка та реалізація с/г продукції; виробництво ТНС, будівельних матеріалів; будування; торгівля тощо.

1.5. Дата проведення установчих зборів: 11 жовтня 1995 р.

1.6. Розмір статутного фонду, що передбачається: 100 млрд.крб.

1.7. В натуральній формі вносяться: машини швейні промислові класу 1022 — 300 штук на суму 30 млрд. крб.

1.8. Робити початкові внески на р/р 267467418 в КБ «Приватбанк» Дніпропетровська, МФО 305299.

1.9. Інформацію зареєстровано Міністерством фінансів України, вхідний № 4533 від 31.08.95р.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск акцій прийнято зборами засновників (протокол № 2 від 11 серпня 1995 р.) з метою формування статутного фонду, здійснення цілей та предмету діяльності товариства.

2.2. Плановий обсяг емісії — 100 млрд. крб., який поділено на 200000 акцій номінальною вартістю 500000 крб. кожна.

2.3. Число серій і порядкові номери акцій — прості іменні (серія А-1) — 140000 шт. за номерами 000001 — 140000; на пред'явника (серія Б-1) — 60000 шт., номери 00001 — 60000. Привілейовані акції не випускаються. Запланований курс акцій — 500000 крб.

2.4. Термін відкритої передплати встановлюється з 9 по 10 жовтня 1995 р.

2.5. Місце проведення установчих зборів, передплати на акції та виплати дивідендів: 320095, Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17.

3. Права акціонерів

3.1. Акціонери мають право:

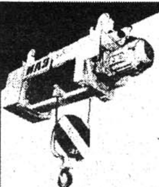
а) брати участь у загальних зборах товариства; б) брати участь в управлінні справами товариства; в) отримувати частину прибутку у вигляді дивідендів; г) брати участь у розподілі майна у разі ліквідації товариства; д) вийти у встановленому порядку з товариства (продати, подарувати, передати у спадщину акції). Акціонери мають переважне право на придбання акцій наступних емісій.

3.2. Якщо рівень передплати на акції перевищує запланований, рішення про прийом або відмову від зайвої передплати приймають установчі збори. У разі недосягнення необхідного для заснування рівня передплати на акції кошти акціонерів підлягають поверненню в тридцятиденний строк.

3.3. До дня скликання установчих зборів особи, які бажають передплатити акції, вносять на тимчасовий рахунок 30% від номінальної вартості акцій. Повна вартість акцій сплачується в терміни, які буде визначено установчими зборами.

4. Чинники ризику

Основними чинниками ризику в діловій активності емітента є нестабільність економічної ситуації в Україні, неефективність економічних реформ.

ИНТЕРАГРОЭКСПОРТ — производит, комплектует, реализует, гарантирует

ТАЛИ электрические г/п 0,5 - 10 т.
ТАЛИ ручные г/п 1; 3,2 т.
КРАН-БАЛКИ г/п 1 - 10 т.
КРАНЫ КОЗЛОВЫЕ
НАСОСЫ промышленные
ВЕНТИЛЯТОРЫ промышленные
ПАРКЕТНЫЕ ЛИНИИ
ЗЕРНОДРОБИЛКИ
ПИЛОРАМЫ УЛ-63

Киев-254053, ул. Кудрявская, 8-в. Тел./ф. (044) 212-11-29, 212-30-18

Луганским арбитражным судом (г. Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-А) возбуждено дело № 102/10 о признании банкротом Луганской овощной фабрики (349591, Луганская обл., Станичнолуганский р-н, с. Артема; р/с 000406214 в Станичнолуганском агропромбанке, МФО 304115).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Николаевской области (327009, Николаев, пл. Ленина) возбуждено дело № 385/1 о банкротстве частной коммерческой фирмы «Унгаро», адрес: 327051, Николаев, ул. Артема, 32, кв. 51, р/с 000181010 в ОПЕРО облуправления сбербанка, МФО 326461.

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов в течение месяца со дня опубликования данного объявления по адресу: 327009, Николаев, площадь Ленина, Дом Советов.

Фасовані специї зі складів в Україні

Перець чорний мелений 1/25 гр
Перець чорний горошком 1/25 гр
Перець запашний 1/25 гр
Мускатний горіх 1/25 гр
Гвоздика 1/20 гр
Лавровий лист 1/10 гр
Ванільний цукор 1/10 гр
Лимонна кислота 1/100 гр

Вінниця	(0432) 32-18-25
Дніпропетровськ	(0562) 42-20-44
Житомир	(0412) 34-34-40
Запоріжжя	(0612) 65-31-66
Івано-Франківськ	(03422) 3-20-44
Київ	(044) 417-70-80
Костянтинівка	(06272) 5-34-52
Луцьк	(03322) 3-03-14
Львів	(0322) 72-11-39
Одеса	(0482) 44-46-22
Рівне	(0362) 23-72-07
Снятин	(03476) 2-13-45
Маріуполь	(0629) 35-72-73
Ужгород	(03122) 2-75-59
Хмельницький	(03822) 9-38-86
Херсон	(0552) 54-91-93

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про визнання банкрутами:

— ТзОВ фірми «Кодекс ЛТД» справа 2/800 від 11.07.95 р.; юридична адреса: 290057, Львів, вул. Любінська, 107/39; банківські реквізити: р/р 001467748 в АКБ «Галицький» м. Львова, МФО 325257;

— Малого приватного підприємства «Омніс», справа 2/866 від 03.08.95 р.; юридична адреса: 290016, Львів, пл. Я. Мудрого, 5; банківські реквізити: р/р 468110 в Ряснянському відділенні Промінвестбанку, МФО 325666;

— приватної виробничо-комерційної фірми «Ельріша», справа 2/935 від 01.08.95 р; юридична адреса: 290052, Львів, вул. Профспілкова, 14; банківські реквізити: р/р 002468643 в ОДАК Укрсоцбанку Львова, МФО 325019;

— ТзОВ фірми «Парсек», справа 2/934 від 01.08.95 р., юридична адреса: 290016, Львів, вул. Шевченка, 320/4; банківські реквізити: р/р 000467209 в Ряснянському філіалі АК «Електронбанку», МФО 325688.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів протягом місяця із дня публікації оголошення за адресою: Львів-4, вул. Винниченка, 3.

АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО

"СП МАНОМЕТР"

АО «СП МАНОМЕТР» реализует со склада в г. Харькове измерительные устройства, аппаратуру систем контроля, регулирования и управления технологическими процессами взрывобезопасных и взрывоопасных производств, а также объектов атомной энергетики.

Продукцию московского АО «Манометр»:
— преобразователи давления «Сапфир 22М», МТ100, ДМ, МИД;
— блоки питания и преобразования сигналов БПС-90, 4БП-36, БИК-36М;
— манометры, показывающие МО, МТИ, МТК, МКУ;
— пневмоавтоматика ГСП;
— преобразователи давления, измерительные ИПД и комплексы ИПДЦ;
— счетчики СПТ-92, СПГ-91 для автоматизации коммерческого учета теплоносителя, тепловой энергии, природного газа.

Аппаратуру Московского завода тепловой автоматики (БУ- 12, Ф34, ФДЧ, Р25, РС29, ДТ-2Т, МЭОК-25/100, Протар, Протерм, Пролог и т.д.), а также изделия:
Казанского ПО «Теплоконтроль» (ДСС, МТС, ТКП, ТГС, МТП и др.),
Томского АО «Манотомь» (ДМ, ВЭ-16Рб, МП-3У, МВП-4 и др.),
Рязанского ПО «Теплоприбор», Саранского приборостроительного завода, термометры Клинского АО «Термоприбор» и другую продукцию российских предприятий.

Почтовый адрес: 310050, г. Харьков-50, а/я 905.
Тел./факс: (0572) 12-75-77, 22-82-21, 22-52-37.
Телефоны: (0572) 12-08-67, 12-53-77, 20-67-47, 20-67-01.

Организация покупает

ЛОМ И ОТХОДЫ ТИТАНА

в объеме не менее десяти тонн.

Тел./факс в Киеве (044) 225-67-67.
Тел. 230-23-79.
Тел./факс в Днепропетровске (0562) 92-48-25.

Арбитражный суд Севастополя (335000, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело № 037/2 о банкротстве хозрасчетной организации молодежного центра «Русь», юридический адрес: 335024, Севастополь, ОКБ БИМК.

Арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Віденська, 10) порушив справу № 5/11-Н6 про банкрутство приватного підприємства фірми «ДОК».

Юридичні реквізити підприємства: 266000, Рівне, вул. Замкова, буд. 22«А», р/р № 468177 в МКАБ «Восток» Рівного, МФО 333454.

Оголошення публікується для виявлення можливих кредиторів і санаторів.

Арбітражним судом Закарпатської області порушено справу № 45/6 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Теокс» (294011, Ужгород, вул.Оноківська, 12/12, р/р № 4683983 в Лісбанку Ужгорода, МФО 312334).

Просимо кредиторів у місячний строк звертатися за адресою: 294008, Ужгород, пл.Народна, 4, тел.90-87.

Арбітражний суд Чернівецької області (274000, м. Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) порушив справу № 649 про визнання банкрутом малого підприємства «Мрія» (с.Просіка Глибоцького району Чернівецької області, філіал Глибоцького СПТУ-22). Метою цього оголошення є виявлення всіх кредиторів МП «Мрія».

Заяви кредиторів подаються до арбітражного суду Чернівецької області протягом місяця із дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Николаевской области возбуждено дело № 386/1 о банкротстве частного проектно-строительного предприятия «Интервал», адрес: 327004, Николаев, ул. Скороходова, 95, р/счет 001644165 в Легпродбанке, МФО 326223.

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов в течение месяца со дня опубликования данного объявления по адресу: 327009, Николаев, площадь Ленина, дом Советов.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м.Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 20) порушив справу № 490/2 про банкрутство комерційно-заготівельної фірми «Світ» (284014, м.Івано-Франківськ, вул.Карбишева, 3а, р/р № 567506 в дирекції банку «Україна» по Івано-Франківській області, МФО 336365).

Огляд листів, що переростає у фейлетон

Закордон нам допоможе?

або Про те, як знищити американських "окупантів" і на цьому грунті, нарешті, надійно об'єднати схід і захід України

До «Голосу України» надходять листи про витівки колорадського жука, що заполонив усі картопляні плантації України. Хаїм Брандлер з Перемишлян Львівської області розповідає про смугастих розбійників, які, «незважаючи на всі мої старання, геть з'їли ділянку картоплі. Причому не тільки листя, а й бадилля... Доктори, кандидати різних наук! Не нарікайте на малі фінансування з бюджету — винаходьте ефективні, бажано біологічні, способи боротьби з колорадським жуком і вас профінансують частиною врятованого врожаю!»

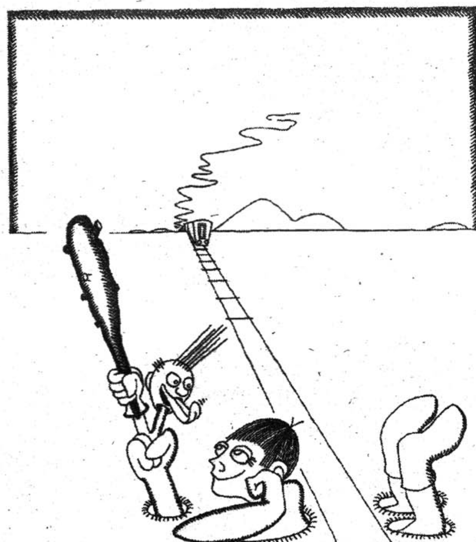
Щербина, Куцько та інші селяни з Докучаєвого Кіровоградської області пишуть: «Ми витрачаємо великі кошти на різну отруту. Але вона малоефективна, бо умертвити яєчка жука нездатна. Мине кілька днів — і жуків знову повно. Скільки делегацій їздить до Америки, а от ніхто не запозичить досвіду, як того шкідника позбутися».

З Межевої Дніпропетровської області Степан Орчанський прислав давні вірші, присвячені боротьбі із зловорожою комахою. Якби жуки вміли читати й розуміти прочитане, вони, безсумнівно, передохли б від його разючої сатири. Проте, не сподіваючись на організацію курсів з ліквідації неписьменності серед жуків, чоловік зауважує: «Чи не допомогли б багатостраждальній Україні позбутися цих «окупантів» американці? Це була б найкраща допомога!»

З власного досвіду знаю: прийдеш тихого дня на свою картопляну грядку, прислухаєшся — щось підозріло хрумтить! Надінеш окуляри і здригнешся: о леле! Вже цурпалки доїдають! Подвійне кропіння японським «карате» не допомагає, а втретє кропити інструкція не радить. А щоби знищити жуків, треба кропити ту картоплю щодня протягом вегетації, а потім — для надійності — цілу зиму, до наступного садіння. Без вихідних. Але де набратися грошей на стільки отрути? І хто їстиме бульбу, вирощену в розчині «карате»?

Отже, навіть Японія не може стати нам у пригоді. Тому й справді — надія тільки на Америку.

Звісно, урожай цьогорічної картоплі в Україні «загарбники зі штату Колорадо» вже переполовинили. Тому подбаймо хоч про майбутній. Але як? Адже Міністерству сільського господарства і продовольства за іншими дуже важливими справами ніколи займатися цим ділом. То чи не попросити Міністерство закордонних справ України допомогти селянам донести їхнє слізне прохання до шановних американських аграрників? Можливо, вони переймуться нашою великою бідою і знайдуть можливість допомогти Україні врятувати урожай «другого хліба» у наступному та подальших роках від їхнього дуже зажерливого «земляка». Коли б нашому закордонному відомству пощастило допомогти картоплярам зберегти вирощений харчовий продукт, то чи знає громадськість, що могло б статися далі?

Усі мешканці України, які споживають картоплю, знаючи, хто саме порятував їх від голодної смерті, могли б на наступних виборах з чистою душею і піднесеним настроєм проголосувати за цю світлу особу як за свого депутата. Або навіть і як за Президента України. Усе залежало б від того, чого саме захотів би захисник народу від американського «загарбника». А хто не споживає — хай голосує проти. Побачимо, чия візьме.

Тепер погляньмо, що відбудеться потім. Споживачі картоплі організують свою партію. Можете бути певні, що могутнішого об'єднання в Україні не буде. Його електорат займатиме територію від Прип'яті до Чорного моря і від Чопа до Мілового, а симпатиками будуть Росія з Білоруссю, які теж мріють скинути ярмо американського шкідника. І що головне: у цій партії, до якої вступлю і я, може бути членом кожен, хто вірить у світле майбутнє картоплі і горою виступає проти жуків-агресорів.

Немає сумніву, що навколо цієї зрозумілої ідеї всі ми — схід і захід України — нарешті об'єднаємося. А це і є нашою кінцевою метою. Адже ще Т. Шевченко писав про потрібні нам єдиномислієі братолюбіє...

Що, надто сміливий політ фантазії? Погоджуюся: мабуть, і справді дещо передав куті меду. Особливо щодо посади Президента. Але хіба не може, скажіть мені, працівник закордонного відомства, прислужившись українському народові на аграрному грунті, одержати ще й призначення на посаду міністра сільського господарства і продовольства — за сумісництвом? З виплатою п'ятдесяти відсотків зарплати аграрного міністра?

А потім, коли агресію американського «окупанта» буде відбито і вона перетвориться на історію, а український народ стане монолітним, усі ми закасаємо рукави і гуртом поставимо величний пам'ятник нашому визволителеві та об'єднувачеві.

Тож за роботу, панове з Міністерства закордонних справ! Вас підтримує могутня армія споживачів картоплі...

... Але для чого нам тоді взагалі Міністерство сільського господарства і продовольства?

Борис СИДОРЕНКО.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Чесність і принциповість небезпечні для життя

ДО ТАКОГО висновку приходиш у черговий раз, після того, що сталося із заступником директора департаменту морського і річкового транспорту Мінтрансу України Сергієм НІКУЛІНИМ.

Доля, яка не була милостивою до його батька Георгія Єрмиловича, репресованого в сталінські часи, здавалось, вирішила компенсувати все синові Сергієві. Одразу ж після закінчення з відзнакою інституту він прийшов працювати у Чорноморське морське пароплавство, яке було по суті кузнею кадрів тодішнього Мінморфлоту Союзу. У 32 роки з приходом у пароплавство Віктора Пилипенка став у нього першим заступником з питань економіки. Знаючи високу вимогливість до професіоналізму своїх підлеглих та принциповість Віктора Васильовича, без перебільшення можна твердити, що за роки спільної роботи з ним Сергій Нікулін став одним з кращих фахівців з економіки морської галузі тодішнього СРСР. Із розмов з Віктором Васильовичем знаю, що в Сергієві він бачив майбутнього начальника ЧМП. І, може, так і сталося б, якби... Якби тодішній Президент України не видав указ про створення АСК «Бласко» та призначення президентом концерну Павла Кудюкіна.

Після незаконного увільнення з посади начальника ЧМП народного депутата Віктора Пилипенка нове керівництво дуже поспішало взяти «кермо влади» у свої руки. Керівна сверблячка була настільки сильною, що, не дочекавшись Віктора Пилипенка, виламали двері в його службовому кабінеті і зайняли керівне крісло. Чим це закінчилося для одного з найсильніших пароплавств світу — відомо. Менше знають про переслідування тих, хто був не згоден з політикою Павла Кудюкіна. Зокрема, в перший же день, як тільки новоспечений президент АСК зібрав керівників пароплавства, Сергій Нікулін привселюдно заявив, що не визнає за Кудюкіним права керівника, оскільки Віктора Пилипенка звільнено незаконно. Міг промовчати. Міг, як це зробили інші і залишилися на своїх посадах. Але для Сергія Георгійовича честь і порядність більша цінність, ніж керівне крісло. За що і поплатився. Двічі його звільняли з посади і двічі суд відновлював. А скільки бруду було вилито на Сергія Нікуліна, коли він балотувався кандидатом у народні депутати України, скільки сил і нервів пішло на те, щоб не зірватися, послідовно і спокійно відстоювати свою правоту! Півроку тому його призначили заступником директора департаменту морського і річкового транспорту, який міститься в Одесі.

Мені довелося бути учасником наради начальників портів України, на якій представник Мінтрансу України заявив, що з департаментом стало легше працювати, бо тепер там є такий високий професіонал, як Сергій Нікулін. Однак знання мають ще й інший аспект: на їхньому фоні одразу ж видно, хто є хто. Нетерпимість до профанації у морській галузі, бажання все зробити для того, щоб Україна не на словах, а на ділі була могутньою морською державою, боротьба проти розбазарювання торговельного флоту дуже вже не до смаку тим, хто дбає лише про власні інтереси. Проти Сергія Георгійовича розпочалися інтриги, посипалися скарги — як виявилося, абсолютно безпідставні. Не зломивши Нікуліна морально, його противники вирішили розправитися з ним фізично.

Того ранку Сергія на своїх старенькиx «Жигулях» підвіз до департаменту батько. Була без кількох хвилин дев'ята. Тільки-но Сергій Нікулін відчинив двері і ступив два кроки, як до нього підскочили дебелі молодики і збили з ніг. Всі удари ногами були спрямовані в голову. Рятувати сина кинувся 73-річний Георгій Єрмилович. На допомогу поспішив колишній однокурсник, який у цей час ішов в адмінкорпус ЧМП, хоробро кинулася на захист Сергія Георгійовича, який уже знепритомнів, дівчина—співробітниця департаменту. Побачивши, що збираються люди, нападники кинулися врозтіч. Затримати не вдалося нікого...

Нині рідні і друзі Сергія Нікуліна, побоюючись повторного нападу, чергують біля нього в лікарні. І такі застережні заходи не зайві. Бо однозначно можна стверджувати: напад було зроблено на замовлення. Бандити півгодини чекали приїзду Сергія Нікуліна. Деякі факти вказують і на те, хто міг бути замовником. Але про все це — після журналістського розслідування. А попрацювати є над чим. Адже останнім часом в Одесі вчинено також напад на двох прес-секретарів ЧМП — Сергія Осташка та Альону Войтенко. Чи все це кільця одного ланцюжка — побачимо. Але вже сьогодні можна стверджувати, що принциповість і чесність у нашому суспільстві — небезпечні для життя. Тож доки у верхах говорять про демократизацію, у низах триває криміналізація.

Василь ТУГЛУК.

Держкомпетентний комітет

Кабінет міністрів України своєю постановою визначив Міністерство охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки України «компетентним національним органом і пунктом зв'язку, відповідальним за надсилання й отримання повідомлень та інформації у разі ядерної аварії». Згідно з постановою «Про компетентні національні органи з питань виконання міжнародних конвенцій в сфері використання ядерної енергії», Держкомітет уповноважений розробляти й приймати прохання про допомогу та відповідні пропозиції у разі ядерної аварії або радіаційної аварійної ситуації.

Даною постановою Мінприроди та Держкоматому доручено вжити заходів щодо виконання зобов'язань України за Конвенцією про оперативне повідомлення про ядерну аварію та за Конвенцією про допомогу в разі ядерної аварії або радіаційної аварійної ситуації.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

- **ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.**
- **Рукописів не повертаємо.**
- **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

- **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
- **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
- **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 6090555. Тираж 380526.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311168.